

[Helle Degn]

Efter debatten om ministerens redegørelse tror jeg, at de, der kunne høre, faktisk under denne debat fik fastslået de flertal, der skulle fastslås, og derfor har jeg sådan set kun til SFs forespørgsel at føje til om miljøhandlingsplanen, at Socialdemokratiet selvfølgelig gerne vil have oversendt sådan en handlingsplan, når den foreligger færdigudarbejdet.

Brundtland-rapporten opererer i øvrigt med ændringer i de internationale institutioner, så de i højere grad kan fungere ikke bare som reparatører, men også som egentlig forebyggende, forudseende institutioner, og det synes jeg at Danmark sammen med bl.a. de øvrige nordiske lande skal virke kraftigt for.

Fem af Folketingets partier var repræsenteret i Stockholm, da rapporten blev introduceret for et større nordisk publikum. Det var Gro Harlem Brundtland, som sagde, at en bæredygtig udvikling kun sikres gennem en udryddelse af massefattigdommen. At give folk muligheder for mad, sundhed og uddannelse og en egentlig grundlæggende ret til selvbestemmelse er noget af det, der kan sikre en bæredygtig udvikling.

Rapporten peger også på en anden strategi, som vi har hæftet os specielt ved som spændende, nemlig den strategi, som man kalder »People first«. Vi synes, det er væsentligt at forsøge at integrere det i alle former for bistandsprojekter.

Hun opfordrede i øvrigt til, at de rige lande reducerede deres fødevarerproduktion kraftigt, overskudslagrene – overskuddene – måtte formindskes. Hun mente, at vi skulle være med til at opretholde mulighederne for småbrug, sikre vandressourcer og bevare den økologiske balance.

I alt vores bistandsarbejde fremover må vi lægge os det på sinde.

Jeg synes også, det er spændende, at Danmark nu har fået ansat nogle flere miljøfagfolk til at indgå med faglig ekspertise. De internationale organisationer, vi deltager i, og Verdensbanken burde gøre ligeså, og vi vil opfordre til, at Danmark arbejder for, at disse eksperter får en plads i disse organisationer.

Fordelingen af den danske bistand har vi tidligere været inde på, og derfor skal jeg blot i den forbindelse henvise til redegørelsesdebatten.

Der er én ting i forbindelse med fordelingen, jeg synes det lige var værd at få samlet

op, og det er hr. Stinus' bemærkning og definition af, hvad mellemlandskomstlande var. Han lagde vægt på, at det var Verdensbankens definition, som hedder 400-dollars grænsen, og jeg kan oplyse, at det også er Socialdemokratiets opfattelse, at det er her, grænsen skal være.

Hvad angår SFs dagsordensforslag, vil jeg på Socialdemokratiets vegne kun hæfte mig ved to punkter. Det ene er, at man ønsker denne undersøgelse. Det har jeg allerede under redegørelsesdebatten argumenteret for at jeg ikke rigtig kan se behovet for; på grund af nye strukturer, satsen på en særlig evalueringssktor osv., rapportering i Danidas årsrapporter osv. går vi ud fra, at vi får noget af det, SF efterlyser. Det andet er støtten til befrielsesbevægelserne. I den forbindelse vil jeg gerne gentage, at Socialdemokratiet mener, det bør klares i forbindelse med vedtagelsen af en ny finanslov. Jeg så og hørte også flertallet under redegørelsesdebatten og vil opfordre ministeren til at administrere efter dette.

Socialdemokratiet vil opfordre SF til at støtte vores forslag om en motiveret dagsorden, og vi kan ikke støtte SFs.

På vegne af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre vil jeg fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

- »Idet Folketinget udtrykker, at sigtet med dansk udviklingsbistand fortsat skal være at skabe en varig forbedring af de økonomiske og sociale vilkår for verdens fattigste befolkningsgrupper, opfordrer Tinget regeringen til – at udarbejde en handlingsplan for styrkelse af miljøaspekterne i dansk udviklingsbistand
- at inddrage menneskerettighedsaspekter i tilrettelæggelsen af bistandssamarbejdet og vor politik i internationale bistandsorganisationer
- at opretholde en nogenlunde ligelig fordeling af bistanden på multilaterale og bilaterale opgaver
- at indrette den finansielle bistand således, at den ikke bidrager til en forøgelse af gældsbyrden for lavindkomstlandene
- i begrænset omfang at yde integreret bistand til fattige befolkningsgrupper i såkaldte fattigdomsloommer i udviklingslande, som ikke efter de hidtil gældende principper har kunnet modtage dansk bistand